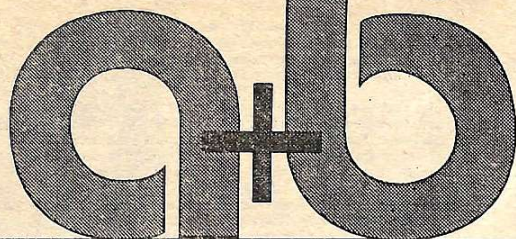

Виходить
з 1962 р.
№№ 7-8
(1087-1088)

КВІТЕНЬ 1993 р.

КИЇВСЬКИЙ ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ на 1993 рік:

1. до ДОКТОРАНТУРИ.

Особи, які вступають в докторантуру, подають на ім'я ректора інституту:
— заяву;
— розгорнутий план докторської дисертації;
— список опублікованих наукових праць і винаходів;
— відзив кафедри про можливість зарахування в докторантуру.

Документи приймаються до 15 червня, зарахування в докторантуру з 1-го вересня 1993 року.

2. до АСПІРАНТУРИ з відривом

та без відриву від виробництва з таких спеціальностей: Диференціальні рівняння. Теоретична механіка. Механіка твердого тіла, що деформується. Прикладна геометрія і інженерна графіка. Дорожні і будівельні машини. Управління в технічних системах. Автоматизовані системи управління. Автоматизація технологічних процесів і виробництва. Системи автоматизації проектування. Промислова теплоенергетика. Технологія силікатних і тугоплавких неметалевих матеріалів. Будівельні конструкції, будівлі і споруди. Основи та фундаменти. Теплопостачання, вентиляція,

кондиціювання повітря, газо-постачання та освітлення. Водопостачання, каналізація, будівельні системи охорони водних ресурсів. Технологія і організація промислового і громадського будівництва. Гідраліка і інженерна гідрологія. Будівельна механіка. Будівельні матеріали та виробство. Геодезія. Політична економія. Історія суспільних рухів і політичних партій. Діалектика і теорія пізнання. Архітектура будівель та споруд. Містобудівництво, районне планування, ландшафтна архітектура і планування сільськогосподарських населених місць. Економіка, планування, організація управління народним господарством і його галузями.

Вступні іспити (з спеціальності, філософії та іноземної мови) проводяться у травні та жовтні, зарахування до аспірантури — з 1 червня та 15 листопада. Документи надсилає до 25 вересня ц. р. на ім'я ректора інституту.

Адреса: 252037, Повітрофлотський проспект, 31, Київський інженерно-будівельний інститут, аспірантура. Тел. 272-95-09.

ПОСТАНОВА Кабінету Міністрів України (25.01.93 р. № 44) узаконила в Україні «білу» і «чорну» інтелігенції, але не за кольором шкіри, як це було в південній Африці, а по належності до відомства: науковці Академії наук — це біла еліта, а які працюють у сільськогосподарстві, будівництві, медицині, транспорті, армії, промисловості, тощо — це неповноцінні фахівці — чорна нееліта.

Згідно «Постанови...» керів-

на, промислова, академіко-технологічна і ін.; елітний опір матеріалів; неелітний — будівельний опір матеріалів, медичний опір матеріалів, сільськогосподарський опір матеріалів, військовий опір матеріалів, тощо:

— вишу Атестаційну Комісією розподілити на дві: перша при своєму вчені ступені і звання «білим» науковцям: академічно-науковий доктор наук; друга — чорним науковцям-транспортний кандидат наук або академічно-технологічний кандидат наук;

тири вузи перевести в АН, те ж саме зробити і з школами.

Але якщо відкинути сміх, бо «Постанова...» це не гумор, а життя тисячі людей, то інтелігенції України потрібно знати, і Верховна Рада повинна сказати, а професійна спілька з'ясувати, чому переважна більшість вчених України віднесена до другого сорту, чому порушуються елементарні права людини, чому суверенність держави на початку її становлення, починає базуватися на розподілі міжків лю-

ПОЧИНАЄТЬСЯ З МАЛОГО, а б о

«біла» чи «чорна» інтелігенція у суверенній Україні?

— просто «дурна», наприклад, будівельна наука, так як на «щастя» в АНУ будівництва немає і ін.

— дві патентні служби, тому що нижчий «чорний» відомчий інтелект не може створити щось подібне до вищого «білого» академічно-наукового;

— два типи бібліотек: одна для еліти, щоб розвивалась далі, друга для чорних, щоб більше дурніла;

А ще далі аж дух захоплює: — міністерство білого сільськогосподарства і сектор «народного» (чорного можна не писати) сільського господарства;

— міністерство продовольчих товарів і відділ недоїдок;

— міністерство білої медицини і «група» народної медицини;

Перспективи величезні — економія коштів, один долар мінусують на півкр-купона; для еліти залишити 20-30 шкіль, тисячі закрити; подібне зробити з вузами і технікумами — два чи чо-

дей, не за результатами їх розуму і праці, а по належності до того чи іншого відомства.

В науково-технічній потенціал країни, якщо вона себе považає і хоче вважатися державою, крім міжків вчених входять і такі пріоритетні як патенти, винаходи, тощо. Сьогодні для цього закрили всі двері. Для оформлення, наприклад, патенту автор, крім того, що він знайшов щось нове, попрацював у патентній бібліотеці кілька десятків годин, шукаючи прототипів не менше, ніж за 10 років у 10-12 передових країнах, потрібно внести 30 тисяч карбованців, не знаючи за що. Це місячна заробітна плата професора, доктора наук. Все це створено умови для «дуриння» не лише людей, але й держави і з цим миритися не можна. Все це тільки не зовсім значна частка нашого життя. То куди ж ми йдемо?

В. БАЛАДІНСЬКИЙ, д.т.н., проф. кафедри будівельних машин

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ

179 років тому ранньої весни на блакитному небосхилі нашої рідної неньки України над злидарською хатою кріпака Григорія Шевченка яскравими променями зашитої золотавої зірки, яка ознаменувала появу нового життя, народження маленького хлопчика Тараса. Кажуть, що зі смертю людини гасне і її зірка. Та не думай і не садай тоді знедолений селянин, що зоря його синя особлива, що не гасне вона і тоді, коли вже перестане битися полум'яне серце майбутнього генія.

Інакше склалася доля Т. Шевченка. Вийшовши з глибини народу, син кріпака, сам кріпак, змалку зазнавши кривди і поневірянь, в історії України та її народу він став явищем незвичайним своєю обдарованістю, своїм місцем у літературі, мистецтві, культурі.

Незважаючи на виключно тяжкий шлях до творчих висот, йому щастило долати всі перешкоди і стати людиною, ім'я якої шанобливо вимовляється нині на всіх континентах нашої Землі, як ім'я обого з найвидатніших поетів світу.

Сумна дата смерті майже стіпала із світлим днем народження поета. Тому 9 і 10 березня прийнято відзначати як шевченківські дні.

З цієї нагоди й зібрався в залі вченої ради Київського інженерно-будівельного інституту викладачі, співробітники та студенти вузу. Серед них і ректор інституту А. М. Тузай. Вшанувати пам'ять великого Кобзаря прийшло й немало гостей.

Ініціатором і організатором зустрічі виступив інститутський осередок товариства «Прогвіста» ім. Т. Г. Шевченка, очолюваний доцентом кафедри ТБВ М. Г. Ярмоленком. Після короткого вступу він надає слово відомій українській письменниці Л. Іванченко, яка розповіла про життя і творчість Т. Г. Шевченка, про всевітню славу митця. Далі вступила народна артистка України Г. Яблонська, запрошує на сцену лауреата Шевченківської премії П. Громоуєнко. В його виконанні прозвучали вірші Т. Шевченка. Справжнє кобзарське мистецтво продемонстрував народний артист України, бандурист і співак А. Бобир. Особливе захоплення у присутніх викликав виступ капели юних бандуристів із кобзарської бурси під керівництвом педагога Лесі Чепурної. Поет із Моринців А. Самійленко прочитав вірші зі своєї збірки поезій. А завершила художньо частину дружокласниця гімназії імені Т. Г. Шевченка Олена Кридова, прочитавши вірш Т. Шевченка «Тече вода в синє море...» Вона ж вітала гостей і вручала їм квіти.

Д. КРИВЕНКО.

Ми раді звернутися до вас з пропозицією створити в КІБІ Кредитний Союз.

Вам необхідний кредит,

Ви не можете зберегти свої гроші від інфляції.

Ваш помічник — Кредитний Союз

Що таке Кредитний Союз?

Кредитний Союз — це добровільне об'єднання громадян з однією метою — допомагати один одному. Кредитний Союз збереже ваш час, обслужить вас за місцем роботи. Кредитний Союз дає найбільший процент за вкладом і найменший за позицією. Кредитний Союз — це підтримка у важку хвилину. Кредитний Союз дасть вам позику тоді, коли вона необхідна. У Кредитному Союзі ваш вклад збільшиться за рік на 95% (терміновий) або на 35% (до запитання). Кредитний Союз — колективна власність і управляється самими членами. Кредитний Союз — ваш надійний партнер. Вступивши до Кредитного Союзу, ви входитье до міжнародної сім'ї Кредитних Союзів, яка складає 86 млн. чоловік і має активів 250 млрд. доларів.

Що може Кредитний Союз?

1. Страхувати ваше життя, ваше майно, ваше майбутнє.
 2. Приймати вклади термінові, заощаджувальні вклади до запитання.
 3. Виводити позику у заставу і без застави.
 4. Проводити платежі за безготівковими розрахунками за вашою вказівкою.
 5. Стати в пригоді при придбанні товарів і послуг.
- Якщо ви вирішили, що Кредитний Союз — це те, що може бути вигідно вам, допоможе вам у вирішенні економічних проблем — звертайтеся до нас із заповненою анкетою у кімнату № 226, відділ маркетингу, тел. 1-67; 245-48-53.

АНКЕТА

1. Маючи тимчасово вільні гроші, ви віддаєте перевагу їх заощадженню (при умові рівної виплати):
 - в державному ощадбанку;
 - в комерційному банку;
 - в кредитній установі, співволодарем якої ви є.
 2. Який вид заощаджень ви вважаєте найбільш зручним для себе:
 - до запитання (з правом отримати гроші у будь-який час);
 - терміновий (з правом вилучити гроші тільки через певний строк, але плата за який у двічі вища).
 3. Який годовий процент за вкладом до запитання неприйнятний для вас?
 - 30% (ощадбанк); 35%; 40%; 45%; 50% (викреслити)
 4. Який годовий процент за терміновими вкладом до 6 місяців заздалегідь неприйнятний для вас?
 - 70%; 75%; 80%; 85%; 90%; 95%; 100% (викреслити)
 5. Чи вважаєте ви вигідним для себе вносити гроші на свій рахунок без права вилучення під 30% річних протягом певного строку (до 6 місяців) з наступним отриманням кредиту під 35% річних для здійснення покупки, оплати навчання дитини і т. д.?
 - Так. Ні.
 6. Чи вважаєте ви, що покупка товарів (послуг) в кредит вигідна для вас?
 - Так. Ні.
 7. Чи траплялися з вами випадки, коли вам терміново були необхідні невеликі суми на тиждень (кілька днів) до зарплати і чи згодні ви заплатити 1% в день у такому випадку?
 - Так. Ні.
 8. Який вплив на ваше рішення взяти кредит справляє величина проценту, що стягується як оплата?
 - незначний; — помітний; — вирішальний.
 9. Яку суму ви хотіли б взяти у кредит при умові обов'язкового повернення його протягом 3 місяців і сплаті 30% річних (тобто 75% від суми)?
 10. Яке забезпечення видаваемого кредиту доступне для вас?
 - поручительство 3-ї особи (організації);
 - особисте майно у заставу;
 - використання придбаного у кредит товару як застави.
 11. Чи хотіли б ви, щоб Кредитний Союз допоміг вам в організації нагромадження коштів для оплати навчання, оплати відпустки, створив додаткові пенсійні заощадження?
 - Так. Ні.
 12. Які якості ви вважаєте обов'язковими для Кредитного Союзу, що обслуговує вас?
 - швидкість видачі вкладів;
 - гарантія збереження вкладів;
 - повний набір фінансових послуг;
 - доброзичливе обслуговування;
 - доступність в отриманні дешевого кредиту;
 - можливість вкласти власні кошти з максимальною вигодою;
 - гарний сучасний офіс;
 - можливість брати участь в управлінні і виборі керівних органів.
- Вкажіть ці якості в порядку зменшення пріоритету для вас.
13. Сукупний місячний прибуток сім'ї:
 14. Вік:
 15. Одружений (заміжня): так, ні
 16. Кількість членів сім'ї:
 17. Професія:

Міс КІБІ: переможених немає

То боги жінці показали завдання, Щоб криві віки вона освічувала путь. І відкривається тайна дивно-гарна, Що некрасивою вона не може быть.

12 березня актовий зал інституту не міг вистити бажаних подивитись шоу-конкурс «Міс КІБІ-93». Вперше конкурс проводився при участі спонсора — фірма «ADRIA» підготувала композиції і одяг для всіх учасниць конкурсу та ведучих. Наталка Парфенюк, Гагер Ікраш, Олена Кривобок, Ірина Мілай, Тая Петренко, Ірина Герасименко, Наталка С., Оля Казанцева — ось вони — дівчатка, які зробили звичайний весняний день святком. За конкурсантками слідкували не лише члени компетентного журі, але й глядачі, які обрали пізніше ту, кому належить приз глядацьких симпатій.

Але особливо хочеться сказати, що переможених у конкурсі не було, бо кожен, хто вивенений у собі — то людина — переможець над усіма незгодами і вона не може бути переможеною, особливо — жінка.

Ми дуже вдячні студентам факультету Мського будівництва, які допомагали в організації та оформленні свята. Відзначу Г. Гуменюк, Ю. Фор, Л. Рябець, Л. Нечитайло (МБ-52), А. Марушевнич, І. Народецький, В. Чиж, О. Буратевич, В. Гунивий, М. Кисель (МБ-3), В. Кушніренко, В. Стаховський (МБ-2).

Отже, конкурс пройшов, а після залишилась впевненість в тому, що все-таки краса — це велика сила.

Н. ПАНЧЕНКО,

в. о. художнього керівника клубу, студента факультету МБ.

ДЯКУЄМО, ТА НЕ ВСІМ

Не знаю, чи погодяться читачі поверха. Завдяки старанням головного інженера інституту наш час загальному розвалу та безнадійності дуже приємно відчувати, що є служби, котрі працюють чітко й якісно. Я маю на увазі деякі підрозділи господарчої частини інституту.

Справа в тому, що в нашому читальному залі (що знаходиться в архітектурному корпусі) давно був запланований ремонт, дуже неелегантна справа, враховують якийсь весь час відкладався чез те, що протікав дах нашого

зав. арх. відділом бібліотеки зал має зовсім інший вигляд — гарні шпалери на стінах, все чисте і блищить свіжою фарбою. Сподіваюсь, що адміністрація знайде способи віддячити всім, хто сприяв цьому. Майстри виконали свою справу бездоганно, на відміну від тих, хто ремонтував дах, котрий як тік, так і тече.

М. КЮЛЛО,

зав. арх. відділом бібліотеки

Архітектурний факультет Київського інженерно-будівельного інституту, Міжрегіональна асоціація педагогів архітектурних шкіл, Академія Архітектури України

ОГОЛОШУЮТЬ МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС СТУДЕНТІВ АРХІТЕКТУРНИХ ШКІЛ

У КИЄВІ 20—25 ВЕРЕСНЯ 1993 РОКУ. ТЕМА КОНКУРСУ —

«АРХІТЕКТУРА І ЕКОЛОГІЯ: ПРОСТІР ПРОТИ СТРЕСУ»

Глобальна екологічна криза — реальна загроза існуванню людства. Генеральною асамблеєю Організації Об'єднаних Націй період з 1990 по 2000 років оголошений десятиріччям захисту навколишнього середовища. Учасники конференції ООН «Навколишнє середовище і розвиток», симпозиума «Екологія майбутнього» (Ріо-де-Жанейро, 1992) закликають міжнародну архітектурну громадськість сприяти забалансованому розвитку середовища, в якому існує людство, його гуманізація, створення умов для органічного співіснування природного і штучного оточення.

У коло цих архітектурних проблем включаються питання, що розробляються міжнародною асоціацією проектування для екстремальних умов. Гуманізація архітектурного середовища і його гармонізація з природним оточенням, запобігання екологічно «стресовим» ситуаціям мають особливе значення в архітектурній освіті. Мета конкурсу — підтримка міжнародних акцій у напрямках:

1. Вивчати і формулювати екологічних завдань, що вирішуються за допомогою архітектурних засобів.
 2. Удосконалення екологічної освіти архітекторів, а також стимулювання творчої активності студентів архітектурних шкіл.
- Загальна програма передбачає вирішення архітектурного завдання в екологічному аспекті. Передбачається, що при цьому будуть розглянуті питання створення екологічно чистого міського середовища, будівництва в зонах з екстремальними умовами, реконструкції, реабілітації, і реінтеграції будівель, споруд, територій, розробки проєктів будівель і споруд, що використовують альтернативні джерела енергії і т. п.
- Учасники. До участі в конкурсі запрошуються студенти 4—5 курсів архітектурних шкіл, які виконали по місцю навчання курсовий проєкт із врахуванням завдань, визначених загальною програмою конкурсу. Кожна школа делегує на конкурс не більше двох учасників від факультету, які визначаються на внутрішньому конкурсі вузу.

Регістраційні учасників. Заявки для участі в конкурсі приймаються до 1 травня 1993 року. Для організації виставки проєктів, створення преміального фонду, публікації робіт встановлюється регістраційний внесок 2 тисячі карбованців на одного учасника-студента. Регістраційний внос

сок необхідно перерахувати на адресу оргкомітету до 1 червня 1993 року.

Форма подачі проєкту. Проєкти подаються на двох планшетах 600×800. В анотації до проєкту вказується назва вузу, тема, прізвище, ім'я та по батькові автора і керівника.

Проведення конкурсу. Заявлені до участі в конкурсі автори і керівники повинні прибути до Києва з проєктами 20 вересня 1993 року. Конкурс проводиться у два тури з 21 по 25 вересня. На першому етапі журі розглядає надані проєкти і приймає рішення про допуск авторів кращих проєктів до участі у другому турі. Учасники другого туру виконують форпроєкт в рамках програми, що розглядається, на тему, запропоновану організаторами конкурсу. Склад журі формується організаторами конкурсу.

Премії. Встановлюються такі премії.

Перша — одна.

Друга — дві.

Третя — три.

Заощаджувальні премії.

Спеціальні премії.

Розмір премій буде визначений оргкомітетом до початку другого туру і залежатиме від кількості учасників.

Адреса оргкомітету: Україна, 252180, Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, КІБІ, архітектурний факультет. «На конкурс архітектурних проєктів».

Телефони для довідок: (044) 272-95-42 Кашенко Олександр Володимирович. (044) 272-95-79 Лаврик Геннадій Іванович. (044) 272-95-86 Ткаченко Валентин Зіновійович. (044) 272-94-24 Тимохін Віктор Олександрович.

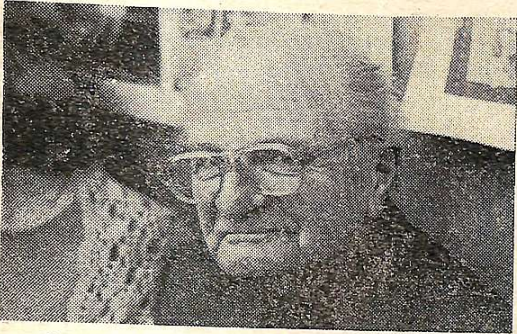
Регістраційний внесок направляти на розрахований рахунок 609496 в Залізничному відділенні Укрспонбанку м. Києва. МФО 322034. «На конкурс архітектурних проєктів».

студентському туротруду — профілактиці і забезпеченні 3-разовим харчуванням. Орієнтовна вартість мешкання і харчування — 500 купонів-квиточок на одного студента на добу. Вилі, харчування розміщені у студентському готелі. Для учасників конкурсу буде організована культурна програма: екскурсії, відвідування виставок, концертів.

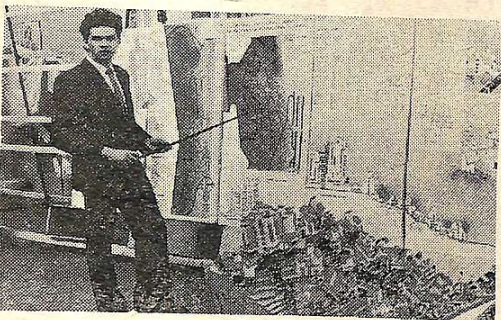
Витрати за проїзд, мешкання, харчування учасників конкурсу несуть командуючі організації або самі учасники. Просимо завчасно придбати проїзні квитки на зворотній шлях.

Члени державно-екзаменаційної комісії № 1 гаряче обговорюють результати захисту дипломних проектів.

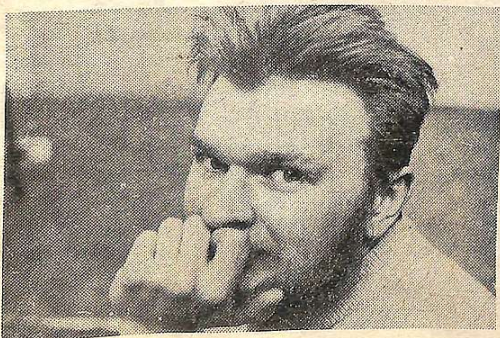
Всеволод Володимирович Колесников — натхненник і вимогливий педагог дипломників.

Максим Третяк захищає свій дипломний проект «Планування і забудова житлового району Ходосовка».

Юлія Івашко-Бадзюк захистила свій диплом на «відмінно» і готується до вступу в аспірантуру.

Олексій Логвинов, який прийшов до нас із Владивостока. Скоро він працюватиме архітектором.

СУЧАСНИЙ етап архітектурно-будівельної галузі України, як всієї економіки, є кризовим. Утвердження незалежної держави України потребує формування власної політики забезпечення всіх галузей господарства висококваліфікованими спеціалістами, зокрема архітекторами. В умовах децентралізації, демонополізації економіка змінюється, трансформуються і вимоги до молодого спеціаліста-архітектора. Поступовий перехід від масового конвейерного способу проектування та будівництва до індивідуалізації вирішень нетипової забудови вимагає від зодчого неспроможного інтелекту.

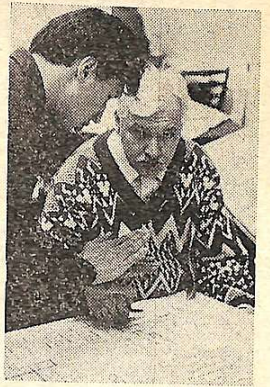
Перед архітекторами сьогодні постають питання розробки нових типів будівель, таких як, наприклад,— бізнес-центри, фермерські садиби, лицей, церк-

в проектів, що провадить Королівський інститут архітектури Великобританії.

Значну роботу по реконструкції історичного центру виконали на замовлення місцевої влади м. Терещівля студенти С. В. Антипова, О. І. Галіцька, О. В. Сасеева, О. І. Шорохова (керівник доцент В. О. Заболотний).

Цікаві проекти розробили також С. В. Васенін «Судобудівельний завод в м. Феодосія» (керівник доцент Е. М. Бавікін, ст. викл. Н. Ю. Житкова), Г. Б. Андреева «Центр моди на Подолі» (керівник доцент Б. В. Орехов, К. Д. Чкартшвілі), М. Е. Третяк «Планування і забудова житлового району Ходосовка» (керівник архітектор О. Н. Рапопорт).

Комісії звернули увагу кафедри, деканату на незадовільну комп'ютерну підготовку випуск-

Творчий момент у роботі над проектом. Працюють викладач проектування Г. І. Шемседінов і студент Д. Шкляр.

Захист дипломних проектів

Архітектор — 93

ви, тощо. Значно зріс обсяг невідкладних робіт з реконструкції територій міст, промислових комплексів, пам'яток архітектури. Глобального гуманістичного значення набувають питання екології, участь архітекторів у вирішенні яких чи не найголовніша. Порівняно з розвинутими країнами архітекторів в Україні на 10 000 населення в 4—6 разів менше. Як свідчать дослідження, проведені методичною радою факультету, в Україні і Київському регіоні накопичується чимало проблем, за вирішення яких в умовах самоплину сміливо беруться дієтанти, звісно без фахової підготовки, що неминує призведе в майбутньому до нових духовно-естетичних чорнобилів.

Занепокоєні якістю підготовки архітекторів в умовах економічної кризи, викладачі факультету разом з колегами з інших вузів України звернулися з відкритим листом до Президента та уряду України допомогли зберегти архітектурну вищу школу республіки як важливу ланку в системі відродження національної культури.

На цьому строкатому неоднозначному тлі сьогоднішнім двома державним екзаменаційним комісіям необхідно було вирішити, кого підготував факультет — спеціалістів за номером 29.01 чи справжніх творчих особистостей, готових до самостійної роботи? Забігаючи вперед, можна сказати, що були і перші, і другі. Других, на щастя, було більше. За десять напружених днів роботи державні екзаменаційні комісії засвідчили кваліфікацію архітектора 85 випускникам-громадянам України та країні СНД, а також присвоїли звання магістрів архітектури 14 громадянам Азії, Африки, Латинської Америки.

П'ятеро випускників захистили диплом з відзнакою. Це Г. Ф. Баранська, С. О. Царенко (кафедра містобудівництва), Ю. В. Івашко-Бадзюк, А. О. Пучков (кафедра основ архітектури та архітектурного проектування). Н. А. Дудіна (кафедра промислових будівель та споруд).

В цілому не відбулося чудових несподіванок. Ті студенти, які постійно брали участь у творчих конкурсах, добре засвоїли теоретичний курс, подали на захист цікаві логічні роботи. Неабиякий інтерес уболівальників-студентів, викладачів викликала робота І. В. Кушніра «Музей-заповідник українського гонимства в с. Опішня Полтавської області» (керівник доцент П. Г. Смілянець). Студент І. Кушнір постійно брав участь у міжнародних конкурсах архітектурних

проектів. Мало було прикладів розробки оригінальних вирішень сучасних просторових конструкцій, та не всі проекти мали достатню економічне обґрунтування. Не набули глибокого розуміння важливі питання екологічного напрямку.

На вчорній раді факультету ці питання були детально критично розглянуті. І вже зараз можна сказати, що якістю інженерної підготовки архітекторів була б кращою, коли б більше уваги відповідними кафедрами зверталося на характер роботи конструкцій, їх принципові схеми, нові види, чи не локальні епізодичні розрахунки за поведінкою конструктивних систем повинно завершуватися їх творчим конструюванням. В іншому випадку відбувається роздвоєння творчого пошуку — в живу архітектурну форму вставляється мертва конструкція. Скелет і тіло не можуть розвиватися окремо.

Необхідно звернути увагу на інформаційний голод, який вже охопив галузь архітектури. Ми не лише неспроможні стати членами міжнародних комп'ютерних інформаційних центрів, ми давно залишилися без звичайних зарубіжних — сучасних періодичних видань експрес-інформації, не маємо відеотеки з історії архітектури.

Суто професійні проблеми неможливо вирішити без формування фахівця як зрілої особистості. Це завдання в нових умовах намагаємося вирішити разом з випускачами кафедри — творчими майстернями з акцентом на розвиток індивідуальності кожного студента. Продовжуємо проводити творчі конкурси різних рівнів. Щойно відбудеться конкурс проектів індивідуальних садибних будинків, у вересні плануємо провести міжнародний конкурс концептуальних проектів «Архітектура і екологія: простір проти стресу». В корпусі архітектурного факультету працює хор народного співу. До речі, в нашому корпусі заборонено палити у не відведених для цього місцях. Ми просимо наших студентів не купувати горілку, що продається поряд в буфеті.

Студенти звертаються з проханням послити вивчення іноземних мов та комп'ютерної техніки. Будемо намагатися задовольнити їх прохання. Тим більше, що саме поглиблені знання забезпечують соціальний захист випускників.

О. КАЩЕНКО,
декан архітектурного факультету.

Щасливий Андрій Пучков після блискучого захисту свого проекту по реконструкції музею Великої Вітчизняної війни.

Сергій Царенко — один з п'яти випускників, що захистили диплом з відзнакою.

Галла Міцкевич розробила проект сучасного центру відпочинку на Дніпрі.

Фоторепортаж ст. викладача **В. ПОГОРІЛЬЧУКА.**

СОНЦЕ ПИСАНКИ

Писанка — то своєрідний мініаторний народний живопис, відомий із сивої давнини. Беручи в руки розмаїто-барвисте яечко, передусім мислюємо його красою, орнаментом; і мало задумуємося про його історію, символіку, колишні ритуальні значення. Писанку дарують приятеліві як символ краси, дічина дарує писанку хлопцеві як символ любові.

Мистецтво писанок на сьогодні вично чи не найменше. Збереження мініаторного розпису впродовж століть було знищувальне. Писанки швидко знищувались і як зразки художньої мініатюри до наших днів не дійшли. В більшості музеїв та приватних колекцій вони зберігаються в неекспозиційному вигляді та науковому описі. В дослідженнях етнографів минуло століття передусім звертають увагу на побутовий характер, пов'язаний з обрядами та повір'ями. В центр уваги ставились історико-етнографічні, а не мистецтвознавчі завдання.

Сьогодні до писанок як джерела, звертаються художники найрізноманітніших галузей декоративно-прикладного мистецтва.

Історія писанок сягає в далеке минуле і зв'язана з ритуалом величання споконвічного закону весняного відродження життя на землі. Писанку — як символ сонця і відродження — знають усі народи світу.

В історії слов'янської культури значення писанки неозціненне. На писанках повторюються малюнки, що знаходимо в доісторичних могилах, а це — доказ того, що звичай фарбувати (писати) походить з глибокої давнини, а це — підстава для археологів у поділлі могил на слов'янські і неслов'янські.

Українська загальна енциклопедія подає: «Звичаї, вірування та три пов'язані з писанками, що зберігаються в народі по нинішній день, вказують, що писанка своєю традицією сягають глибоко в дохристиянські часи».

Дослідники пов'язують писанку з сонячним культом, що прийшов до слов'ян зі Сходу.

Як свідчать історичні джерела, писанка була в добу родового побуту наших далеких предків, що підтверджують археологічні знахідки при розкопках стародавніх могил.

Яечко було емблемою Сонця — Весни. Птиця — це вісник весни, радості, сонця. Птахи починають нести яечка й виводити пташат лише з весною, із сонцем. Яечко було амулетом, з допомогою якого людина заворювала в собі та з'єднувала добрі сили, а лихі відвертала.

Процес виготовлення писанки мусив відбуватися в певний час, з певними «формулами», заговорами, з зображенням чарівних знаків — малюнків та відповідними кольорами — фарбами.

Писанки розмальовували на гусячих, качиних, журавлиних яйцях, а пізніше лише на курячих.

Досліджуючи орнаменти старих писанок XVI—XVII століття, бачимо, що кожний візерунок — це бажання зробити яечко гарним, дати йому алегоричний зміст, поєднати писанку з гайками-веснянками, хлоп'ячими іграми та іншими звичаями-ритуалами.

Наші предки вірили, що писанка має магичну силу. Старі люди і нині вважають писанку особливою святістю, що вона приносить добро, щастя, достаток, захищає людину від усього злого... Писанку треба вмить написати, треба дати належні фарби,

треба писати тоді, коли належить, треба вмить її замолити і дати кому належитись».

Писанка на сьогодні мало досліджена, але з певністю можемо сказати, що писанка була відома ще задовго до нашої ери. Символічних малюнків у писанці понад сто. Кожний візерунок мав своє символічне значення.

Приміром: Кривулька — значувала нитку життя, вічність сонячного руху, вияв філософської думки; початок і кінець.

Гачковий хрест, ружа, зірка. Дослідники вважають ці знаки за символ найвищого божества наших предків — Сонця.

Сорок клинців символізували сорок точок життя, успіх господарства, добробут та чесність людини.

БЕНЕФІС Андрія Демиденка

Репортаж з палацу «України»

З теплими зворушливими словами привітання А. Демиденка, з високою оцінкою його творчості, вkladу в українську літературу виступили народні депутати України, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка, поет Стенан Пушик, поет Володимир Шовкошинський.

Співачка з Канади Ліляя Воляняська чудно виконала прем'єр-романс композитора М. Чемберджі «Кружляла ластівка».

На сцені земляки А. Демиденка з великим короваєм на вишитому рушнику. Від них виступила вчителька з рідного села Мартинівніч Поліського району

Гнатюк з пісню К. Домітчана «Благословенна будь, любов!».

Гурт «Крайни» з Полтави виступив із пісню «Моє рідне село» О. Зуєва.

Пісню «Жорж Санд» на музику Г. Татарченка виконує популярна актриса театру і кіно Наталія Сумська. Цей твір особливо запав мені в душу: і слова, і музика, і виконавця нагадали мені незабутню співачку Франції Едіт Піаф.

Іво Буобул та Ліляя Сандулеса виконують пісню Ол. Морозова «Жіноча доля», присвячену дружній поеті Іні та всім жінкам. І. Буобул виконує пісню І. Карабін «Мой Україно», а також незабутні, всенародно улюблені «Місячне колесо» та «Душі кришні» композитора Ол. Морозова.

Під неповторну мелодію до твору «Хрустальне цепя» виходить на сцену сам композитор Олександр Морозов, який зачарував присутніх не лише музикою до дуже змістовного, хвилюючого, кожного вірша, але й чудовим виконанням цієї улюбленої всіма пісні, яку співають в багатьох країнах. Ол. Морозов порадував поета і всіх присутніх також прем'єрою пісні «Дитинство мого». Санкт-Петербурзі.

Виконанні Н. Яремчука звучать пісні О. Злотника «Лиш для тебе» та прем'єра «Дай, Боже, радості» Г. Татарченка.

З програмним віршем виступає поет А. Демиденко:

Друзі мої, хто я без вас?
Так собі...
Вороги мої! Хто я без вас?
Так собі...
Мене любить і ненавидить.

Лише не будьте байдужими! Цей виступ був зустріжкий неперушною тишею, а потім незагасючим оваліями.

У фіналі концерту взяла участь Оксана Білозір, що виконала пісню О. Злотника «Неповторність» й відому «Україночку» Г. Татарченка.

Цей незабутній вечір у палаці «Україна» був справжнім бенефісом не лише самого поета Андрія Демиденка, але й усього українського народу, життя, почуття, долю й діяльність якого так вдало оспівують вірші поета.

Я горда тим, що і наш інститут вис частку в навчання й виховання талановитого поета Андрія Демиденка, вірші й пісні якого звучать в багатьох країнах світу.

Г. ПОПЛАВСЬКА, доцент

Редактор О. ПРИМАК

С.Т.ОРИНКА УКРАЇНОЗНАВСТВА

Писанки, фарбовані в один колір — так звані крашанки. Червоне яечко означало радість життя, любов; для молодих — надію на одруження. Жовтий колір уособлював місяць і зорі, а в господарстві — урожай. Блакитний — небо, повітря, а магичне значення — здоров'я. Зелений — весна, воскресіння природи, багатство рослинного та тваринного світу. Бронзовий — земля, багата на дари плодів. Чорний з білим — пошана духів, душ померлих, подяка за охорону від лихих сил. Сполука кількох кольорів з узорами в орнаменті з чотирьох-п'яти фарб — родинне щастя, мир, любов, успіх тощо.

Щодо кольорів писанки, то кожна місцевість мала свою особливості.

Писанками обдаровували на знак побажання-завороження: дітей — з одними символами, здебільшого з яєними барвами; хлопців та дівчат — з сонцем-розетами, гачковими хрестами та з веселими барвами; господарів — здебільшого сорока клинцями або кривульками; старців — з чорними барвами та з полясами, так званими «кресним мостом».

Л. КРЕТКОВСЬКИЙ, мистецтвознавець.

МЕНІ пощастило побувати на бенефісі, присвяченому 20-річчю творчої діяльності нашого сучасника, талановитого поета-пісняра Андрія Демиденка, який закінчив наш інститут як інженер-геодезист і другим покликанням якого ще з дитинства була поезія, що стала його першим покликанням і назавжди після закінчення факультету журналістики ІДУ.

Ведуча концерту Тамара Стратієнко запрошує на сцену нашого золотого пісняра Андрія Демиденка. Ювіляр проголошує теплі слова до присутніх і закінчує зворушливими рядками, що стали відомою пісню: «Можна знайти в природі літвони, можна життя спинити на післюві, але нема в житті навіпці, але нема в житті навілюбові».

Тріо бандуристок виконує пісню «Чого свіють матері», музика якої написана однією з виконавиць Л. Кривоортою.

Зачитується телеграма-привітання ювілярові корифея нашої літератури Олеса Гончара, в якій він називає А. Демиденка славетним поетом України.

На сцені поет-пісняр Вадим Крищенко: це велике щастя мати любов чисельних прихильників своєї творчості і тому доказ — цей переповнений зал. Спалва земля, що має такого сина! І справді, в залі не було жодного вільного місця.

Кіньської області й сказала, що тільки польська земля могла виростити такого поета як Андрія Демиденко. Низько вклонившись землякам й поцілувавши коровай, ювіляр дотепно відповів, що «цього короваю вистачить на нас усіх після концерту».

Пісню «Музиченьки» композитора О. Злотника виконала Ніна Шестакова. Дуже добре виконав молодий одеський композитор М. Свидюк свою пісню на вірші ювіляра «І люблю, і сміюсь, і печалюсь».

На сцені народна артистка Раїса Кирченко співає гімн української мови «Звучи, рідна мово» композитора О. Семенова, а також свою улюблену пісню «Журавлина вірність» О. Зуєва.

Народний артист Богдан Ступка, як завжди проникливо, прочитав вірші А. Демиденка з його ліричного зошита.

На сцені — подружжя Віталій та Світлана Білоножків з пісню О. Злотника «Цинуймо любов», а Віталій також з піснями Ол. Морозова «Запорозький писарю» та «Як шили літа наші на ярмарок».

Виступає гурт «Елема» з Кіровоградщини з піснями Г. Татарченка «Сорочинський ярмарок» та О. Пляченка «Українські болячки». Усі виступи супроводжуються тривалими оплесками.

На сцені народний артист Дм.

Вічність і час

